

РЕШЕНИЕ

№ 887

гр. София, 16.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Наталия Ангелова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12408** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на [фирма],[ЕИК], представлявано от С. Х. чрез пълномощник адв. Г. С. против решение №883 от 03.11.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 20211110212189/2021 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 588265-F610319/19.07.2021 г., издадено от заместник - директора на ТД на НАП С.. Наведени са доводи за незаконосъобразност на решението по съображения за нарушаване на закона и явна несправедливост на наложеното наказание - касационно основание по чл. 348, ал.1, т. 1 и т. 3 от НПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Касаторът поддържа, че нарушението, за което е реализирана административно - наказателната отговорност на дружеството не е извършено, както и че описаната в акта и в издаденото наказателно постановление фактическа обстановка не отговоря на действителната такава. Обосновават се съображения, че дружеството е учредило обезпечение през 2016 г., което е безсрочно и никога не е освобождавано. Оспорва се и правната квалификация на деянието. Твърди се и, че наложената имуществена санкция не съответства на тежестта на извършеното нарушение, поради което не може да бъде възприета като справедлива. Претендира се отмяна на решението на районния съд.

Ответникът Териториална дирекция на Национална агенция по приходите (ТД на НАП), чрез процесуалния си представител, в депозираните по делото писмени бележки, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 588265-F610319/19.07.2021 г., издадено от заместник - директора на ТД на НАП С., с което на [фирма], на основание чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС, е наложена имуществена санкция в размер на 19 907,60 лв. за извършено нарушение по чл. 176в, ал.6, във вр. с чл. 176в, ал. 1, т.1 от ЗДДС.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че при извършена в информационната система на НАП на 20.04.2021 г. проверка, във връзка с подадено заявление от [фирма], ЕИК[ЕИК] на 15.04.2021 г. за подновяване на гаранция по чл. 176в от ЗДДС, е установено, че дружеството е регистрирано по ЗДДС и извършва облагаеми доставки на течни горива. Същото е вписано в регистъра по чл. 176в, ал. 10 от ЗДДС. Заявлението е заведено с вх. № 225542101458176/15.04.2021 г. Към същото са приложени документи за предоставяне на обезпечение по чл. 176в, ал. 6 от ЗДДС, както и преводно нареждане от 09.09.2016 г. за внесена сума по банков път в размер на 50 000 лева по набирателната сметка на ТД на НАП- С. в ТБ "У. Б.". По данни от информационната система на НАП е видно, че от задълженото лице са извършени продажби на едро на горива за м. 02 и м. 03 на 2021 г., както следва: м.02.2021 г.- 86 153 литра с данъчна основа 123 561, 27 лева и м.03.2021 г. - 66 030 литра с данъчна основа 99 538 лева. В подаденото заявление в таблица 2 "Обстоятелства за определяне на размера на обезпеченията по реда на чл. 176в, ал. 2, 4 и 6 от ЗДДС" е посочена данъчна основа в размер на 73 400 и обезпечение в лева - 20 на сто от данъчната основа - в размер на 14 680 лева. Констатирано е, че задълженото лице е допуснало грешка при определяне на данъчната основа, която е изчислена на средномесечна база. Сумата на направеното обезпечение в размер на 50 000 лева по чл. 176в от ЗДДС е определена коректно в размер на не по - малко от 20 на сто върху данъчната основа на извършените облагаеми доставки, но не е спазена разпоредбата на чл. 176в, ал. 6 вр.ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Срокът на действие на предходното обезпечение е до 10.03.2021 г. и [фирма] на основание чл. 176в, ал. 6 от ЗДДС е следвало до 24.02.2021 г. да подаде ново

заявление за обезпечение. Такова заявление е подадено на 15.04.2021 г., т.е. установено е закъснение от 50 дни.

Предвид направените констатации главен инспектор по приходите в ТД на НАП съставил срещу дружеството АУАН № F610319/27.04.2021 г. за извършено на 25.02.2021 г. нарушение по чл. 176в, ал. 6 вр. ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Актът бил предявен и връчен на управителя на дружеството, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения. В законоустановения тридневен срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение с вх. № 1453-00-1344/28.04.2021 г.

Въз основа на така съставения АУАН и след преценка на подаденото възражение като неоснователно, при идентично фактическо описание на извършеното нарушение и правната му квалификация, на 19.07.2021 г. е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд, с което на основание чл. 180в, ал. 1 ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 19 907, 60 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице е извършило визираното в наказателното постановление нарушение.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Разпоредбата на чл. 176в, ал. 1 от ЗДДС задължава данъчно задължените лица да предоставят обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок една година пред компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, когато за текущия данъчен период (т. 1) извършат облагаеми доставки на течни горива със ставка на данъка 20 на сто и с обща стойност на данъчните им основи над 25 000 лв. По делото не е спорно, че [фирма], като доставчик на течни горива е адресат на това задължение. Не е спорно и, че търговското дружество е предоставило такова обезпечение в размер на 50 000 лева, съгласно преводно нареждане от 09.09.2016 г., което към момента не е изтеглено.

На основание чл. 176в, ал. 6 от ЗДДС, когато за данъчно задълженото лице са налични условията за предоставяне на обезпечение, след изтичане на едногодишния срок на предходното обезпечение това лице е длъжно да представи ново обезпечение. Последното следва да бъде предоставено в срок не по-късно от 14 дни преди изтичане срока на предходното обезпечение. В случая, срокът на старото обезпечение е изтичал на 10.03.2021 година. Следователно, новото обезпечение е следвало да се предостави до 24.02.2021 година. То от своя страна се предоставя по реда предвиден в ППЗДДС /чл. 111б/, чрез подаване на заявление. Такова е подадено от [фирма] на 15.04.2021 година, тоест 50 дни след изтичане на срока за неговото подаване.

Предвид установеното неизпълнение на задължението за предоставяне на ново обезпечение не по-късно от 14 дни преди изтичането на срока на предходното

обезпечение, налице е съставомерно деяние, за което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на търговското дружество.

Обратно на доводите на касатора, предложената от Софийския районен съд подробна аргументация за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на наказателното постановление и за правилното прилагане на материалния закон е съответна на приложимите процесуални и материалноправни норми, поради което не следва да се преповтаря от касационната инстанция (чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63 в от ЗАНН).

Споделят се и изводите на Софийския районен съд, че не е налице маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 г. на ВКС, преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка за законосъобразност на преценката на чл. 28 от ЗАНН. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието "маловажен случай", поради което приложимите критерии се извеждат от легалното определение на "маловажен случай" в чл. 93, т. 9 от НК – случай, при който извършеното административно нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В разглеждания случай сочените признаци не са налице. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Санкционната разпоредба на чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС предвижда, че лице, което, като е длъжно, не предостави в срок обезпечение по чл. 176в или не предостави обезпечение, или предоставеното обезпечение не е в размера по чл. 176в, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на дължимото обезпечение.

Размерът на санкцията е фиксиран, поради което не подлежи на редуциране.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, при направеното своевременно искане, на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определен съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 883 от 03.11.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 20211110212189/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в размера на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

